

ex trinitatis cellario fercula accipie
tes ipponent felicibz aiabz. Rogate ex
go kmi dñm q̄tenus det nobis sic vi
uere fm ipm ut moriamur in ipo ac
semp solemur ac reficiamur ab ipo

De sancto martino. S.º. xlvij.

Sint lūbi vā p̄incti et lucerne
ardētes supple in maibz vās.

lu. xii. In vobis p̄missis duo p̄cī
pali sūt notāda. Primū ē qualiter

lūbos nrōs p̄agē debeat. Scdm ē q̄

sint lucne ardētes q̄s dñs nos amo

ner ut feram. De p̄mo nō q̄ p hº

q̄d dñs de. sint lūbi vā p̄incti mo

ner nos ut carnis petulaciā castita

tis auctorio restāgam. Vñ ggo. lū

bos p̄agim? cū carnis luxuriā p cōti

nēciā coartam. Hoc p̄ceptū beatus

martin? laudabiliter fuit exēcut. Ip

se em vgo credit p̄māsisse ap̄t q̄d de

triplici aureola gaudet in celis. Au

reolā vginū defert q̄ in v̄ginitatis pu

ritate decessit. H? ecia p̄dicatoz au

reolā q̄ vbi dei p̄dicauit et ipaz ma

te suā necnō et mltos alios a gētili

tatis errore cōtūt. Martiz q̄ aureo

la nō ē frustratus. nā et de eo sic cō

tāt. O scīssima aia quā et si gladi?

p̄secutoris nō abstulit tñ palmā mē

tiry nō amisit. Nos ecia ad mādātū

dñi lūbos nrōs p̄cingam. i. carnis

lasciuā cōtinēcie āgulo restāgam?

Est aut iste āgul? ēplex q̄ videlicet

ē cōtinēcia cōiugal vidualis ac v̄gi

nalis. p̄ma ē bōa. scda melior. tercia

optima. Cauē q̄z debeat ne p̄ delicias

carneales putrescat cingul? castita

tis. Vñ dixit dñs ad iēm. xiiij. Vade

et posside tibi lūbaē lineū et pones il

ud sup lūbos tuos et in aquā nō im

feres illud. **Ibidē** subiūgit q̄ dñs dix

it ei ut iret ad eufraten et abscondēt

ibi lūbaē suū. Qd cū fecisset abiit p̄

plurimos dies et tulit lūbare de loco

vbi abscondērat illd et ecce cōputrue

rāt ita ut nullo vsui aptū esset. Per

lūbare lineū castitas intelligit que

a deo multis obsecraōibz ac labori

bus ē obtinēda. Circa linū em mul

te sollicitudines ac labores requirū

tur. Hac igit lūbi in quibz libidinis

ē semināriū sūt accigēdi. Caueri aut

debet ne in aquā gule et deliciāz car

naliū inferat. Cito q̄ppe in crapula

et ebrietatibus castitatis auctorū pe

rit ac putrescit. Vñ et lūbare iēmie

apud eufcatē computruit. Eufcates

enim frugifer interpretatur et signi

ficat delicias ac habundancias cor

porales. Et nota q̄ nō solū lūbi sed

et ipm cor est p̄cingendū. Non solū

em ab ope luxurie cauere debemus

sed ecia cauendū ē ne eam foueam?

in corde ibiqz ei collemur. Vñ iohes

apo. i. vidit in medio septē cādelabro

rū aureoz simlē filio hoīs restitū po

dere et p̄cinctū ad mamillas zona

aurea. Poderis q̄ iohes xpm indu

tum vidit fuit vestis sacerdotalis et

significat castitatē qua totum corp?

opiri debet extrinsecus. Zona vero

aurea exprimit mentis mundiciā

qua cor contra luxuriā muniri de

bet intrinsecus ne ecia cogitationes

cordis in luxuria delectentur. De

scdo nota q̄ p ardētes lucernas bo

na opera figurantur. Vñde gregoi?

Lucernas ardētes in maibz tenem?

cū p bōa opa p̄ris nrīs lucis exēpla

mōstram. nec castitas gº mag ē sū

46

bono opere nec bonum opus est aliquid sine castitate. Igitur beatus martinus bonorum operum lucernas quantum ad deum arduas et quantum ad homines lucentes habebat. Dilectus quippe fuit deo et hominibus. Unde et eius memoria in benedictione est sicut dicit ecclesiasticus. xl v **F**ucerne itaque beati martini quantum ad deum arserunt dupliciter videlicet per constantem zelum vel fidei et affectuosam dilectionem dei. Tamen fervente enim et constante zelum habuit vere fidei quod phana ydolorum ubi cumque poterat destruxit et quod arrianis hereticis intrepidè restitit licet propter hoc ab ipso multas aduersitates et incommoda sustinuerit. Tamen etiam affectus dilectionis dei erat in ipso quod oculis ac manibus in celum semper intuebatur inuictum ab oratione spiritum non relaxabat. Faciebat enim hoc affectuosus amor dei. Imitemur et nos beatum martinum in constantia fidei et in dilectione dei. Constantia quippe fidei et dilectionis dei sunt duo acuti gladij per quos dyabolus salutis nostre inimicus a regno anime nostre exterminare debemus. Isti sunt gladij de quibus dixerunt apostoli lu. xxij. Domine ecce duo gladij hic. Fucerne etiam beati martini quantum ad homines septupliciter exemplo clare luxerunt. Scimus enim martinus prebuit hominibus exemplum castitatis sobrietatis largitatis humilitatis lenitatis equitatis et veritatis. Primo igitur prebuit nobis exemplum castitatis. Castissime quippe vite fuit. Unde dyabolus in hora mortis sue sibi apparetē littera voce precepit abire quia nichil immundicie in eo poterat inuenire. Regit etiam de eo quod anima eius emigrante beata uirgo maria suscepit cum virginitate choris. Preterea

etiam cum mortuus esset sicut scriptum inuenit caro eius mirabili splendore resplenduit. Hec omnia castitatis eius argumenta fuerunt. Secundo exhibet sobrietatis exemplum. De tempore quippe milicie sue inuenit sic scriptum. Frugalitatem in eo laudari non est necesse quia ita usus est ut iam illo tempore non miles sed monachus putaretur. Tercio largitatis demonstrat exemplum. Tamen enim largitatis et caritatis fuit ut etiam cum adhuc cathecumenus esset audiam pauperum pallium suum per mediam partem diuidere quod tunc nichil aliud habuit quod ei daret. Demum cum in sacerdotio constitutus esset ipsam tunicam qua ad carnem vestiebatur exuit et audiam mendicantibus. Quarto ostendit humilitatis exemplum. Tamen neque humilitatis erat quod cum adhuc miles esset plerumque suos calciamenta extraheret atque detegeret et quod cibum una cum seruo suo caperet et seruo ipse sepius ministraret. Vbi modo tanta reperitur humilitas? Quinto exhibuit exemplum paciencie siue lenitatis. Multa namque a malis hominibus et etiam ab ipsis demonibus passus est incommoda que omnia imitatione diuina patientissime tolerauit. Sexto perfert exemplum equitatis siue iusticie. In milicia demum constitutus et postea ad dignitatem episcopalem sublimatus non erat pauperum oppressor sed protector non inuasit res alienas sed potius suas pauperibus erogauit. Unde etiam cantatur de eo quod eius ori nunquam christe absint siue iusticia vel quicquid ad veram vitam pertinet. Septimo prebuit exemplum veritatis. Verax enim fuit in iudicijs et in ceteris uerbis suis. Unde uerba sua tunc fuerunt stantia

ex lique vācis ipio es mortuos susci-
tauit. Nos etiā kmi hūc venerabilē
virū in hīs septē virtutibus videli-
cet castitate sobrietate largitate hu-
militate lenitate equitate ac veritate
imitari debemus ut aī dei conspectū
a lacrimis ardentibus veniam⁹. Ca-
stitas quippe aīam p obsidione dō
nū seare trāire facit. nō em hūc dō
nes partē in aīa casta et puā. So-
brietas aīe dēū cōdit. sobrietas em
ē lumē aīe in quo lumē eīnū videtur
Vñ dī in ps. In lumē tuo videbim⁹
lumē. Targitas siue mia faciē dei dū
ab aīa videt exhilarat. Sā em mise-
ricordes qm ipi miam cōsequēt. Hū-
litas aut aīam collocat in sede sub-
limi. Omnis em qui se humiliat ex-
altabit. Lenitas siue paciētia aīme
copiosa possessionē in regno dei lar-
gitur. Māsueta nāqz hēdita būt trā
subaudi uiuentiū fiat dī in ps. Eā
tas siue iusticia aīam cuiuslibet dig-
nitati in celis associat. Cum em eā
tas siue iusticia reddat in hac vita
vniūqz qd suū ē cōueniēs ē ut i illā
vita cū hīs quibz sua reddidit gau-
deat et letetur. Veritas vero aīaz in
supna felicitate cōfirmat. Qui em p
veritate stabilis fuit corde ore et ope
dignū ē ut ibi stabilitate cōsequatur
eternam. Quod nobis prestare cō-
De tracta Cecilia. S. xlviij.
Simile est regnū celoz thesau-
ro abscondito in agro quē qui
inuenit homo p gaudio illius vadit
et vendit vniuersa q̄ habet et emit
agrū illū. matthi. xij. In verbis p̄
missis tria p̄cipaliter sūt notāda.
Prīmū est quid p agrum in quo the-

saurus absconditus ē intelligi debite
Secūm ē quid p thesaurū abscondi-
tum figuret. Terciū est quid p agri
thesaurū cōtinens cōpetur. **De pri-**
mo nota qd p agz regnū celoz intel-
ligit. et hoc ppter quatuor. In agro
quippe oīū pastus inuenit et cūctus
aīū audīt. In agro etiā ē aeris pu-
ritas et floz amenitas. Primo igit
regnū celoz agro cōpat qz oues in
agrū ad pastū educūt. Per oues in-
telligunt electi qui pascua vite eter-
ne ductore ihu sumo pastore in reg-
no celoz et quesierūt et inuenerunt
Vñ ipse dicit ioh. x. Ego sum pastor
bonus oues mee vocē meā audiūt et
ego cognosco eas et sequūtur me et
ego vitā eternā dō eis. Ecce vā pa-
scua videlicet vita eterna. Et nota
qd pascua hui⁹ agri benedicti valde
sūt cōmendabilia. Non em generāt
aliqd mortis pīculū cū sit in eis vita
eīna ut dcm est nec grauant stoma-
chū nec eīctāt sensū nec pariunt ali-
quod sui fastidiū. Vñ dī anselm⁹ in
libro de bñ sufficiēcia. O patria cele-
stis plena delicijs plena suauitate
plena decore esca tua non grauat
stomachū nec eīctāt sensum nec gī-
nit fastidiū. Ita refectio que tuis ci-
uibz appōit melliflua in gustu hoc
vniūqz sapit in quo fuit delectat⁹
Itē regnū dei agro cōpat quia ibi vo-
ces aīū audiunt. Per aues intelli-
gunt anime bñz que duabus alīs
videlicet p dilectionem dei et p̄mi
vel alīs innocēcie et p̄mie de laqueo
renanciū idēst dēōmōz volauerunt
ad regna poloz vbi certe magnifico
literatori magnifice gratias agunt

xlviij